

Sygn. akt VI P 126/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Brzozowska

Protokolant: sekr. sądowy Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 15.12.2015r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa B. C.

przeciwko(...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w G.

o wynagrodzenie za czas gotowości do pracy, wydanie świadectwa pracy, ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w G. na rzecz powódki B. C. kwoty:

- a) 3.000 zł (trzy tysiące złotych) brutto tytułem wynagrodzenia za czas gotowości do pracy w grudniu 2014r. z ustawowymi odsetkami od dnia 16.02.2015r. do dnia zapłaty,
- b) 1.500 zł (jeden tysiąc pięćset złotych) brutto tytułem wynagrodzenia za czas gotowości do pracy w okresie od 1 stycznia 2015r. do 16 stycznia 2015r. z ustawowymi odsetkami od dnia 16.02.2015r. do dnia zapłaty,
- c) 1.428,57 zł (jeden tysiąc czterysta dwadzieścia osiem złotych 57/100) brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z ustawowymi odsetkami od dnia 16.02.2015r. do dnia zapłaty;

II. nakazuje pozwanej (...)spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w G. wydać powódce B. C. świadectwo pracy potwierdzające, że powódka zatrudniona była w pozwanej spółce w okresie od 11.07.2012r. do dnia 12.02.2015r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku sekretarki (od 11.07.2012r. do 31.03.2014r.), asystenta zarządu (od dnia 01.04.2014r.), stosunek pracy uległ rozwiązaniu bez wypowiedzenia przez pracownika – art.30§1 pkt 3 k.p. w zw. z art.55§1⁽⁽¹⁾⁾ k.p., powódka nie pobierała wynagrodzenia chorobowego, nie korzystała z urlopu wypoczynkowego;

III. oddala powództwo w pozostałej części;

IV. odstępuje od obciążania pozwanej kosztami sądowymi;

V. wyrokowi nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w pkt Ia.

Sygn. akt VI P 126/15

UZASADNIENIE

Powódka B. C. pozwem skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniosła o zasądzenie kwoty 6.000 zł tytułem wynagrodzenia z ustawowymi odsetkami od dnia 16.02.2015r. do dnia zapłaty oraz o wydanie świadectwa pracy.

Następnie powódka sprecyzowała, że wnosi o zasądzenie wynagrodzenia za pracę za grudzień 2014r. w kwocie 3.000 zł brutto oraz za styczeń 2015r. (od 1 stycznia 2015r. do 16 stycznia 2015r.) w kwocie 3.028,57 zł brutto, w tym niewykorzystany urlop w wymiarze 10 dni (k.17).

Postanowieniem z dnia 3 kwietnia 2015r. postępowanie w sprawie zostało zawieszono na podstawie art.174§1 pkt 2 k.p.c. (k.28).

Postanowieniem z dnia 2 października 2015r. postępowanie w sprawie zostało podjęte, bowiem został ustanowiony likwidator pozwanej spółki (k.77).

Powódka sprecyzowała, że wnosi o zasądzenie kwoty 1.528,57 zł tytułem wynagrodzenia za styczeń 2015r. oraz kwoty 1.500 zł tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy (k.85).

Pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa w zakresie zasądzenia kwoty 6.000 zł (k.89).

Sąd ustalił, co następuje:

Powódka B. C. i pozwana (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w G. zawarły umowę o pracę na okres próbny od dnia 11 lipca 2012r. do dnia 30 września 2012r. Powódka zatrudniona została na stanowisku sekretarki w pełnym wymiarze czasu pracy za wynagrodzeniem 2.400 zł brutto miesięcznie.

(dowód: kopia umowy o pracę k.6)

Następnie strony od dnia 1 października 2012r. zawarły umowę o pracę na czas nieokreślony.

(dowód: kopia umowy o pracę k.7)

Od dnia 1 kwietnia 2014r. powódka zatrudniona została na stanowisku asystenta zarządu za wynagrodzeniem 3.000 zł brutto miesięcznie.

(dowód: kopia porozumienia k.21)

Od lipca 2014r. spółka nie posiadała zarządu.

(okoliczność bezsporna)

Do grudnia 2014r. wynagrodzenie było powódce wypłacane przez R. D..

(okoliczność bezsporna)

W grudniu 2014r. spółka nie prowadziła działalności.

(okoliczność bezsporna)

Powódka stawiała się kilka razy w siedzibie spółki w celu świadczenia pracy, jednakże pomieszczenia biurowe były zamknięte.

(dowód: zeznania powódki k.119, k.122, k.120-121)

W dniu 11 grudnia 2014r. powódka sporządziła pismo do pracodawcy z informacją, że jest gotowa do pracy i wysłała je na adres pracodawcy.

(dowód: zeznania powódki k.119, k.122, k.120-121,

pismo k.118)

W styczniu 2015r. powódka została wpuszczona do siedziby spółki, by sporządzić dokumenty rozliczeniowe z Zakładem Ubezpieczeń Społecznych.

(dowód: zeznania powódki k.119, k.122, k.120-121)

W grudniu 2014r. i w styczniu 2015r. powódka nie przebywała na zwolnieniach lekarskich.

(dowód: zeznania powódki k.119, k.122, k.120-121)

W dniu 26 stycznia 2015r. powódka nadała drogą pocztową datowane na dzień 16 stycznia 2015r. pisemne oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę bez wypowiedzenia na podstawie art.55§1¹ k.p. z powodu naruszenia podstawowych obowiązków wobec pracownika, tj. niewypłacenie wynagrodzenia. Powódka wysłała także wezwanie do zapłaty kwoty 6.000 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę oraz wynagrodzenia za niewykorzystany urlop.

(dowód: zeznania powódki 119, k.122, k.120-121,

kopia oświadczenia z kopią wezwania do zapłaty i kopią koperty k4-5, k.8-9)

Przesyłka w dniu 12 lutego 2015r. została opatrzona adnotacją „zwrot, nie podjęto w terminie” i zwrócona do nadawcy.

(dowód: kopia koperty k.8-9)

Powódka nie wykorzystała 10 dni urlopu wypoczynkowego za 2014r.

(dowód: zeznania powódki k.119, k.122, k.120-121)

W sierpniu 2015r. podjęta została uchwała nadzwyczajnego zgromadzenia wspólników o rozwiązaniu spółki. Wyznaczony został likwidator w osobie K. M..

(dowód: odpis z KRS k.69-76)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega uwzględnieniu w części.

Okoliczności faktyczne w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania, które zostały przez Sąd uznane za wiarygodne w rozumieniu art.245 k.p.c. Treść i autentyczność dokumentów nie budziły wątpliwości, nie były też kwestionowane przez strony. Brak jest więc podstaw do odmówienia im wiarygodności i mocy dowodowej. Sąd wziął również pod uwagę zeznania stron. Zeznania powódki Sąd ocenił jako wiarygodne, gdyż są logiczne, przekonujące. Relacja powódki nie zawiera wewnętrznych niezborności, nie jest sprzeczna z zasadami probabilistyki i racjonalnego postępowania. Nadto treść zeznań powódki znajduje w części potwierdzenie i uzupełnienie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania. Sąd nie dopatrył się podstaw do deprecjonowania wiarygodności i mocy dowodowej zeznań powódki. Zeznaniami przesłuchanego za stronę pozwaną likwidatora pozwanej spółki Sąd przyznał walor wiarygodności, gdyż są one jasne, koherentne i przekonujące. Cechują się wewnętrzną logiką i zbornością. Częściowo znajdują odzwierciedlenie w dokumentach zgromadzonych w toku postępowania.

Sąd oddalił wniosek dowodowy strony pozwanej o przesłuchanie świadka R. D.. Świadek ten miałby potwierdzić dokonywanie rozliczeń z powódką za okres do grudnia 2014r. Okoliczność tę zaś przyznała sama powódka, która podała, że za okres do grudnia 2014r. otrzymała wynagrodzenie. Nie może budzić wątpliwości, że przedmiotem

postępowania jest wynagrodzenie za okres grudnia 2014r. i stycznia 2015r., zaś w tym zakresie strona pozwana wywodzi, że powódce nie przysługuje prawo do wynagrodzenia, nie zaś – że wynagrodzenie otrzymała. W tym kontekście kwestia wcześniejszych rozliczeń, przy niesporej okoliczności, iż powódka nie otrzymała wynagrodzenia za grudzień 2014r. i styczeń 2015r. (strona pozwana stanęła na stanowisku, iż powódka nie nabyła prawa do wynagrodzenia), jawi się jako irrelevantna dla rozstrzygnięcia sprawy w kontekście art.227 k.p.c. Dlatego też, na podstawie art.217§3 k.p.c., Sąd oddalił ten wniosek dowodowy.

Poza sporem jest, że strony łączyła umowa o pracę. Bezsprzecznie pozwana spółka nie prowadziła faktycznie działalności w okresie grudnia 2014r. i stycznia 2015r. Z zeznań powódki wynika jednoznacznie, iż nie świadczyła ona pracy a siedziba firmy była zamknięta. Powódce nie przysługuje więc wynagrodzenie za pracę wykonaną (art.80 k.p.), bowiem faktycznie pracy tej na rzecz pozwanej w spornym okresie nie wykonywała. Jednakże, stosownie do treści art.81§1 k.p., pracownikowi za czas niewykonywania pracy, jeżeli był gotów do jej wykonywania, a doznał przeszkód z przyczyn dotyczących pracodawcy, przysługuje wynagrodzenie wynikające z jego osobistego zaszeregowania, określonego stawką godzinową lub miesięczną, a jeżeli taki składnik wynagrodzenia nie został wyodrębniony przy określaniu warunków wynagradzania - 60% wynagrodzenia. W każdym przypadku wynagrodzenie to nie może być jednak niższe od wysokości minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów.

Nabycie przez pracownika prawa do wynagrodzenia mimo niewykonywania pracy, jeśli jest on gotowy do jej świadczenia, które jest niemożliwe z przyczyn od niego niezależnych, wynika z konstrukcji zobowiązań stron w stosunku pracy. Pracownik jest zobowiązany do wykonywania pracy pod kierownictwem pracodawcy, zatem jego zobowiązanie polega w pierwszej kolejności na świadczeniu gotowości do wykonywania pracy i oczekiwaniu na polecenia pracodawcy. Pracodawca jest zobowiązany do zatrudnienia pracownika za wynagrodzeniem. Jeśli zatem pracodawca nie zatrudnia pracownika lub nie realizuje obowiązku kierowania jego pracą w taki sposób, aby mógł on pracę wykonać (np. nie wskazuje mu zadań do wykonania), to narusza w ten sposób swe podstawowe zobowiązanie ze stosunku pracy. Dlatego to pracodawcę obciążają negatywne konsekwencje takiego stanu rzeczy w postaci obowiązku zapłaty wynagrodzenia (por. M.Skąpski, Komentarz do art.81 Kodeksu pracy [w:] K.W.Baran (red.), Kodeks pracy. Komentarz, Lex 2014).

W przedmiotowej sprawie pracodawca nie zapewniał powódce pracy do wykonania. Pozwana spółka nie prowadziła faktycznej działalności, nie były wykonywane zadania stanowiące przedmiot jej działania. Należy mieć na względzie, iż sformułowanie "przeszkody z przyczyn dotyczących pracodawcy" nie może być rozumiane wąsko jako przyczyny spowodowane przez pracodawcę czy przyczyny zawinione przez pracodawcę. Przeszkody uniemożliwiające wykonywanie pracy mogą być na gruncie art.81§1 k.p. dychotomicznie podzielone na przeszkody dotyczące pracownika i przeszkody niedotyczące pracownika. Zaistnienie przeszkód dotyczących pracownika wyklucza zastosowanie art. 81 § 1 k.p., chociaż inne regulacje prawne mogą być podstawą nabycia przez pracownika prawa do całości albo części wynagrodzenia za czas niewykonywania pracy - art. 92 k.p. - wynagrodzenia za okres czasowej niezdolności do pracy, rozporządzenie w sprawie sposobu usprawiedliwiania nieobecności - wynagrodzenia za dni zwolnienia z pracy z przyczyn osobistych albo rodzinnych (ibidem).

Przesłanką nabycia prawa do wynagrodzenia na podstawie art.81§1 k.p. jest gotowość pracownika do pracy. Cechami charakterystycznymi gotowości pracownika do wykonywania pracy są: 1) zamiar wykonywania pracy, 2) faktyczna zdolność do świadczenia pracy, 3) uzewnętrznienie gotowości do wykonywania pracy oraz 4) pozostawanie w dyspozycji pracodawcy (por. wyrok SN z dnia 14 grudnia 2009r., I PK 115/09, LEX nr 577683).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej stwierdzić trzeba, iż powódka pozostawała w gotowości do pracy w spornym okresie. Początkowo, jak wynika z zeznań powódki, stawiała się ona w siedzibie firmy (zastając ją zamkniętą), następnie próbowała się kontaktować telefonicznie z jednym ze wspólników. Powódka wysłała także pismo, w którym deklarowała gotowość do pracy. Powódka w tym okresie nie była niezdolna do pracy, nie wykonywała także zatrudnienia w innym podmiocie. Powódka zeznała, że była gotowa świadczyć pracę. Bezsprzecznie więc powódka miała zamiar wykonywania pracy, co uzewnętrzniała poprzez stawianie się w siedzibie spółki oraz

wystosowanie pisma. Powódka była faktycznie zdolna do świadczenia pracy oraz mogła ją podjąć. W tych warunkach uznać należy, iż spełnione zostały przesłanki z art.81§1 k.p., warunkujące nabycie prawa do wynagrodzenia.

Wysokość wynagrodzenia powódki wynosiła kwotę 3000 zł brutto miesięcznie. Zatem wynagrodzenie za grudzień 2014r. (na podstawie art.81§1 k.p.) wynosiło 3.000 zł brutto. Natomiast wynagrodzenie za okres od 1.01.2015r. do 16.01.2015r. winno zostać wyliczone następująco: 3.000 zł (stawka miesięczna) : 20 dni (ilość dni do przepracowania w styczniu 2015r.) x 10 dni (ilość dni do przepracowania w okresie od 1 stycznia do 16 stycznia 2015r.) = 1.500 zł.

Mając na względzie powyższe rozważania, na podstawie art.81§1 k.p., Sąd orzekł jak w pkt I a i I b wyroku, oddalając powództwo o wynagrodzenie za styczeń 2015r. w pozostałej części (pkt III. wyroku).

Powódka wniosła również o zasądzenie ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 1.500 zł.

Zgodnie z art.171 k.p. przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny.

Bezsprzecznie strony łączył stosunek pracy, który został rozwiązany. Z zeznań powódki w sposób jednoznaczny wynika, że nie wykorzystywała ona w całości przysługującego jej urlopu wypoczynkowego. Powódka, jak podała, nie wykorzystywała 10 dni urlopu. Brak jest podstaw do podważania wiarygodności zeznań powódki, bowiem są one logiczne i przekonywujące; nadto cechują się obiektywizmem, bowiem powódka przyznała, że część przysługującego jej urlopu została przez nią wykorzystana. Dlatego też Sąd uznał, że powódka nie wykorzystywała urlopu w ilości 10 dni.

Wysokość ekwiwalentu winna zostać ustalona w oparciu o zasady wskazane w §§14-19 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 8 stycznia 1997r. w sprawie szczegółowych zasad udzielania urlopu wypoczynkowego, ustalania i wypłacania wynagrodzenia za czas urlopu oraz ekwiwalentu pieniężnego za urlop (Dz.U. Nr 2, poz.14 ze zm.). Zatem wysokość ekwiwalentu wynosi: 3.000 zł (wysokość wynagrodzenia, powódka nie wskazywała, by przysługiwały jej inne składniki wynagrodzenia poza wynagrodzeniem zasadniczym) : 21 (współczynnik urlopowy za 2015r.) x 10 (ilość dni urlopu) = 1.428,57 zł.

Z tych względów, na podstawie przywołanych przepisów, Sąd orzekł jak w pkt Ic. wyroku, oddalając powództwo o ekwiwalent za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w pozostałej części (pkt III. wyroku).

Sąd orzekł również o odsetkach, za podstawę przyjmując art.480 k.c. w zw. z art.300 k.p., mając także na względzie dyspozycję art.321 k.p.k.

Powódka wniosła także o nakazanie pozwanej spółce wydania świadectwa pracy. W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, w szczególności dokumentów w postaci oświadczenia o rozwiązaniu umowy o pracę (z kopertą), których oryginały zostały okazane na rozprawie oraz zeznań powódki w tej materii, nie może budzić wątpliwości, iż stosunek pracy łączący strony został rozwiązany przez powódkę bez wypowiedzenia na podstawie art.55§1¹ k.p. Oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę zostało złożone przez powódkę w formie pisemnej i przesłane na adres pracodawcy. Uznać więc trzeba, iż – stosownie do treści art.61§1 k.p. w zw. z art.300 k.p. w zw. z art.30§1 pkt 3 k.p. – doszło do rozwiązania stosunku pracy bez wypowiedzenia przez pracownika. Do rozwiązania stosunku pracy doszło z dniem 12.02.2015r. (ostatni dzień możliwości odbioru przesyłki zawierającej oświadczenie o rozwiązaniu umowy o pracę).

Natomiast w myśl art.97§1 zd. 1 k.p., w związku z rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy pracodawca jest obowiązany niezwłocznie wydać pracownikowi świadectwo pracy. W tym zakresie obowiązku swojego pozwany pracodawca nie kwestionował.

Dlatego też, na podstawie art.97§1 pkt 1 k.p., Sąd orzekł jak w pkt II. wyroku.

Sąd orzekł o kosztach sądowych, odstępując od obciążania nimi pozwanej spółki na podstawie art.102 k.p.c. Biorąc pod uwagę fakt, iż spółka nie prowadzi działalności, znajduje się w likwidacji, uznać trzeba, iż jej sytuacja majątkowa i finansowa uzasadnia przyjęcie, że w sprawie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek w rozumieniu art.102 k.p.c.

Orzeczenie o rygorze natychmiastowej wykonalności znajduje swoją podstawę w art.477²§1 k.p.c.